

И.В.Карпатский, Ю.В.Кузнецова, и др.// Виртуальные технологии в медицине. — 2014. — № 2. — С.50

4. Ніцович І.Р., Семеняк А.В. Симуляційне навчання на кафедрі акушерства та гінекології. / Матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю «Медична симуляція — погляд у майбутнє» (Впровадження інноваційних технологій у вищу медичну освіту України). — 19.02.2021. — С.150–152.

5. Семеняк А.В., Ніцович І.Р. Роль симуляційного навчання в підготовці лікаря. / Матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю «Медична симуляція — погляд у майбутнє» (Впровадження інноваційних технологій у вищу медичну освіту України).- 19.02.2021.-С.179–180.

**СИМУЛЯЦІЯ: НАВЧАЛЬНИЙ РЕСУРС ДЛЯ ЯКІСНОГО
ЛІКУВАННЯ ТА ПІДВИЩЕННЯ БЕЗПЕКИ ПАЦІЄНТІВ**
**Овчіннікова Т.С., Смандич В.С., Буряк О.Г., Лучик Є.Р., Сирбу Н.П.,
Маковський В.О.**

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

За підтримки проєкту Erasmus+ KA2 CBHE № 618812-EPP-1–2020–1-GE-EPPKA2-CBHE-IP SAFEMED+ «Simulation in Undergraduate MEDical Education for Improvement of SAFETY and Quality of Patient Care» / «Симуляційне навчання в медичній освіті для підвищення безпеки та якості обслуговування пацієнтів»

Симуляційне навчання студентів та лікарів за допомогою різноманітних тренажерів, манекенів і стандартизованих пацієнтів уже давно знайшло своє місце в якісній практичній підготовці кваліфікованих спеціалістів у багатьох країнах світу. Наразі Україна також спрямовує свою увагу на важливість інноваційних технологій у галузі сучасної медицини для підготовки конкурентоспроможних кадрів та для надання якісної кваліфікованої допомоги на всіх рівнях. Завдяки впровадженню цих новітніх систем освіти створюються максимально наближені до реальності умови відпрацювання необхідних фахових практичних навичок, а також здобуття майстерності без заподіяння шкоди реальним пацієнтам.

Для практичного лікаря існує неоціненна низка переваг при використанні симуляції в якості основного етапу здобуття необхідних маніпуляційних навичок. Вони полягають у можливості реєстрації параметрів виконуваних дій, а тому об'єктивному оцінюванні швидкості прийняття рішень і визначенні кількості помилок протягом навчання, що

забезпечує їхнє коригування відповідно до стандартів. Деякі тренажери оснащені індикаторами, які показують правильність введених ліків чи похибки при технічному виконанні маніпуляції, що в реальному житті могло би завдати шкоди. Також дуже важливим етапом є зменшення ризику для пацієнта, оскільки придбання всіх необхідних навичок лікарем відбувається фактично без його участі. Ще однією перевагою є необмежена кількість повторів для нівелювання можливих погрішностей та напрацювання майстерності, що підвищує фахову компетентність. Не можна не відмітити, що запропонована стратегія навчання також забезпечує можливість вивчення рідкісних патологій та станів, що значно підвищує якість майбутнього лікування цих нозологій. Не можна забувати про мультидисциплінарний підхід до освоєння кваліфікаційного рівня, що залучає в процес лікарів різних спеціальностей та середній медичний персонал, що допомагає вдосконалювати співпрацю працівників та є досить важливим аспектом у прийнятті лікарських рішень.

Отже, на сьогодні симуляційні тренінги є провідними інноваційними методами підвищення якості надання медичних послуг в Україні. Вони створюють безпечні умови для здобуття практичної компетенції лікарів, та знижують ризики отримання низько кваліфікованої лікарської допомоги для пацієнтів, що є основною метою становлення медичного працівника як професіонала.

Список використаних джерел

1. Артеменко В.В. Роль симуляційного навчання в підвищенні якості медичної допомоги // Журнал управління закладом охорони здоров'я: Консультаційно-довідкове видання. — К.: ТОВ «Міжнародний центр фінансово-економічного розвитку — Україна», 2018–2019. — № 12. — С. 40–48.
2. Артеменко В.В. Ефективність симуляційних методів навчання // Журнал управління закладом охорони здоров'я: Консультаційно-довідкове видання. — К.: ТОВ «Міжнародний центр фінансово-економічного розвитку — Україна», 2009 — № 6. — С. 70–76.
3. Ковальова, О. Впровадження симуляційних технологій навчання в медичну освіту. Практика неперервної професійної освіти: теорія і практика. 2019. № 1. С. 45–53.
4. Роль симуляційного навчання в підвищенні якості медичної допомоги // Журнал управління закладом охорони здоров'я: Консультаційно-довідкове видання. — К.: ТОВ «Міжнародний центр фінансово-економічного розвитку — Україна», 2007–2014. — № 12. — С. 40–48.

5. Arthur J. French. Simulation and Modeling Applications in Global Health Security. *Global Health Security*. 2020: 307–340. DOI:10.1007/978–3–030–23491–1_13. PMID: PMC 7123972
6. Heitz C., Eyck R. T., Smith M., Fitch M. Simulation in medical student education: survey of clerkship directors in emergency medicine. *Western Journal of Emergency Medicine*; 2011; 12(4): 455–60.

СИМУЛЯЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИКЛАДАННІ ПСИХІАТРІЇ СТУДЕНТАМ-МЕДИКАМ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Огоренко В.В., Шорніков А.В.

Дніпровський державний медичний університет, м. Дніпро

В умовах пандемії COVID-19 перед медичною освітою постали нові виклики у вигляді вимушених переходів на дистанційні форми навчання. І якщо на очній формі навчання різні варіанти симуляції, які доступні у викладанні навчальної дисципліни «Психіатрія, наркологія» показали певні переваги та вже напрацьовані, то організація симуляційних технологій в умовах дистанційного навчання з використанням засобів зв'язку поставила викладачів кафедри перед новими викликами. Перспективними симуляційними технологіями у викладанні психіатрії є: ділова гра, відеокейси, симуляційні пацієнти для відпрацювання навичок інтерв'ювання [1, 2]. Оскільки використання симуляційної освіти в підготовці майбутніх лікарів дає змогу здобувати заплановані навчальною програмою компетентності в безпечному (особливо для пацієнта) середовищі, надзвичайно важливим є ретельний відбір тем, у яких запроваджуються симуляційні технології [3]. Загально визнаним є те, що під час пандемії COVID-19 зростає ризик психічних розладів невротичного реєстру. Також з'ясовано, що виконання карантинних заходів із приводу пандемії COVID-19 (локдауну) збільшує поширеність у майбутніх лікарів тривожних та депресивних розладів [4]. До факторів, які призводять до цього можна віднести зокрема й незадоволеність дистанційним навчанням. Вказані проблеми змусили нас обрати тему невротичні й соматоформні розлади для впровадження симуляційних технологій. У якості методу симуляції ми обрали в умовах дистанційного навчання симуляційного пацієнта. Додатковою метою було підвищення навичок комунікації з пацієнтом, оскільки при дистанційному навчанні формування та вдосконалення